

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (42)

ÂDEM-İ MUAMMA

Ah âdem-i muamma
Faniye meftun amma
Kabre kör olmuş âmâ
Sonu bilmez ki firak
Ânı zanneyler ırak
Nasihate karnı tok
Akıllı herkesten çok
Bakışları keskin ok
Sonu bilmez ki firak
Ânı zanneyler ırak
Hayal doldurur özü
Dünyalıktır her sözü
Birden kapanır gözü
Sonu bilmez ki firak
Ânı zanneyler ırak

İMTİHAN

Nedendir bin yâre içre şu hayata bendeyim
Bildim imtihan için ben bu aciz bedendeyim
Acz ü fakr içinde harâb niçünde nedendeyim
Bildim imtihan için ben bu aciz bedendeyim

BAKAMAM MEHTABA

Bakamam mehtaba zira önünde dâim hayalin
Hayâlinin gayrısını göstermez çehre-yi lâlin
Yürek icredür melâlin ah ruhumda bin cefâ
Binler elem bir dem safâ yolcusuyuz son leyâlin

SADA-YI DAVET

Sadâ-yi dâvet-i ulvî şol âteş-i firaktan
Söyle nâyî bulsun âşık vuslatı iftiraktan
Geçsin neva vü sabâyı ah sabâdan süreyyâyı
Ol huzuru Kibriyâ'yı söylesin son duraktan

DÜŞMAN İÇERDEDİR

Yol verir mi rezil nefse mahpus eyler ânı âbîd
Bilir düşman içerdedir kor kalbi başına zâbit

İMTİHAN EDER

Var da gider bâd-ı hevâ şu fânide bî nevâ
Nâr-ı firâk velev belâ ah içre bâb-ı devâ
Görünür nârın nurundan ol sırât-ı müstakîm
İmtihan eder ol hakîm cenneti görmüş revâ

DUY SEVGİLİ

Bak nazlı günün ardına saklandı da mehtâb
İstanbulu seyreylerek zikrini dinler
Duy sevgili gel sen de katıl ruhuna sun âb
Ay nur gece nur nurda gönül hû ile inler

RUHU TEMAŞA EYLE

Can çıkmadan cana çıkıp ruhu eyle temâşa
Mücerret olup zamandan asl-ı hayatı yaşa
Heyhat heyhat gâfil âdem sen mi yarattın hâşâ
Hiç Bakmadan yaşa başa ân-ı keyfe mâ yeşâ

MAHİYETİN NEDİR ÂDEM

Kabuk çıkar öz görüne
Ateş yanar köz görüne

Mânâ içün söz görüne
Mahiyetin nedir âdem
Nîçün gizlersin demâdem
Gör ki sen aczinle varsın
Fakrınla ol Yâr'e yâr'sın
Gayrı bî çâre ağyarsın
Mahiyetin nedir âdem
Nîçün gizlersin demâdem
Müştâkısın var mı hayat
Neyini bilirsin heyhat
Gel şaşırma nefse dayat
Mahiyetin nedir âdem
Nîçün gizlersin demadem

YAKAR HASRETİN

Ateş misali gözümde kalbime damlar yine
Yakar hasretin yaş olur kor'a döner şu sîne
Dayanılır mı bilemem derd ü ah ü enîne
Yakar hasretin yaş olur kor'a döner şu sîne

CAMLA SÜHEYLA

Hülyâsı şu fânîde kalan sanma ki evlâ
Bilmez ne yazık cenneti saklar ona Mevlâ
Hiç bir olacak şeymi ki şol camla Süheyla